

ІСУС ХРИСТОС ПРО БЛАЖЕНСТВА І ГОРЕ

Євангеліє від Луки 6:17-26

Термін “блаженства” зустрічається у Євангеліях біля 30 разів. Слід розрізнити “блаженства” у їх біблійному і людському розумінні. Стан блаженства багато людей розуміють по різному. Для одних – це задоволення від праці, зробленого задля добра ближньому, відпочинок, а для інших – це лінощі,“ байдикування. Давні греки розуміли блаженство, як щасливий стан своїх поганських богів, які не знають земних страждань і турбот; або ж – як приємне відчуття людини, що має удачу в житті чи живе лише для отримання задоволення. Біблія ж говорить про блаженство як про щастя і благословення віруючої людини, котра цілком довірилася Богові і в усьому покладається на Нього, маючи в серці правдивий Божий страх, любов до Бога і до ближнього.

Послухаймо Ісусове вчення про “блаженства”. Зауважмо, що Він не каже про те, що потрібно робити для того, щоб бути блаженним, спасеним, а радше – як ми як віруючі повинні жити, дякуючи Богові за Його люблячу ласку до нас.

Ісус Христос називає блаженними «убогих», «голодних», «засмучених» і «зненавиджених». Кого Він має на увазі?

“Блаженні убогі...”. Убогими Ісус називає віруючих, які готові все віддати за Нього; Убогими також є ті, хто визнає, що не мають що принести до Бога і похвалитись цим. Вони стоять перед Ним з порожніми руками і кажуть разом із митником: “Господи, помилуй мене, грішного”... Правдиві християни визнають, що їхні діла не важать нічого щоб заслужити Божу ласку і прихильність. Радше ніж надіятися на власні скарби, вони благають Бога про Його ласку і милосердя, вірою радо приймають від Бога всі ті багатства, які Він милостиво виявляє щодо них. Вони мають прощення гріхів, вічне життя і спасіння. Їхнє є Царство Боже!

“Блаженні голодні”. Голодними Ісус називає тих, котрі ніколи не задовольняються тим, що вони знають про Бога. Вони хочуть знати про свого Спасителя якомога більше. Відкриваючи Біблію, вони жадібно “споживають” Боже Слово. Вони люблять це Слово і хочуть прилучатись до нього щодня, бути якомога ближче до Христа. І Бог благословляє їх, посилаючи їм Свого Святого Духа, щоб їхні очі відкрилися для розуміння Писання.

«Блаженні засмучені». Засмучені – це віруючі, які засмучуються, коли бачать довкола себе жажливі наслідки гріха – не лише у світі, але й у своєму власному житті, усвідомлюючи як багато разів вони мали нагоду сповняти Божу волю, але не зробили цього, як багато разів думали, говорили або робили те, що не було добрим в Божих очах, не були належними Божими дітьми і цим засмучували небесного Отця. Тому їхнє серце наповнюється смутком через все це.

“Блаженні зненавиджені”. Зненавиджені – це ті, що страждають за віру, терплять ненависть невіруючих, богозневагу, утиски, переслідування за віру в Христа. Господь неодноразово попереджає, що подібні речі ставатимуться у житті віруючих і треба бути готовими до цього.

Протилежними до блаженств у проповіді Ісуса на горі є попередження, які стосуються нерозкаяних грішників і богозневажників. Господь каже:

“Горе багатим”... – тим, хто земне багатство зробив своїм ідолом і божком. Спаситель бачить серця людей і віддасть лицемірам згідно їхньої віри.

Горе богозневажникам і тим, що збагатились на людських бідах, насмішникам, які твердять, що Бога немає (Пс.13), немає Божої кари, немає Божого суду, не потрібно ні в чому каятись і можна безкарно обкрадати нещасних людей.

“Горе ситим...” – тим, хто вважає, що з нього вже досить Божого Слова і не турбується про те, щоб щоденно насичувати ним себе, вивчати його і зберігати у своєму серці, молитися, ходити до Церкви, проповідувати Євангеліє. Такі, як прийде Христос – будуть дуже здивовані. Вони думають, що знають Христа, але помиляються. Через те, що вони не навчались як слід про свого Спасителя – вони швидко забули навіть те, що знали або фальшиві вчителі скерували їх від Христа до загибелі.

“Горе вам, якщо всі люди говоритимуть про вас добре...”. Якщо ви будете добрими дітьми Божими і будете міцно триматися Божої правди, об’явленої нам Богом у Біблії, то це не всім буде подобатися, отож у вас з’являться недоброзичливці і навіть вороги. Бо, коли ми вірно звіщаємо Слово Боже, то не можемо догодити всім грішникам. Головне, щоб ми робили те, що подобається нашому Господу і є добрим в Його очах. Господь тішиться, коли ми любимо і читаємо Його Слово, відвідуємо церкву, виявляємо любов і милосердя до ближніх, допомагаємо потребуючим, демонструємо скромність, порядність, ввічливість, гостинність.

ПИТАННЯ ДО УРОКУ:

1. Прочитайте текст з Євангелія від Луки 6:17-26.
2. Як ще ми називаємо цю частину Біблії?
3. Що таке блаженство з погляду людини і світу?
4. Що є блаженством з погляду Бога і Біблії?
5. Хто такі вбогі і голодні в Луки 6:17-26?
6. Хто такі засмучені і зненавиджені в цьому тексті?
7. Кому Ісус пророкує горе і за що?
8. Чому у віруючих можуть з’являтися недоброзичливці?
9. Які риси віруючих подобаються і не подобаються Богові?